Minister Zdrowia

RZPP.050.1.2025.SL
Warszawa, 26 stycznia 2025

Sz. P. Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Senatu

Szanowna Pani Marszałek,

W odpowiedzi na oświadczenie złożone przez senatora Macieja Żywno w dniu 19 grudnia 2024 r., otrzymane za pośrednictwem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, uprzejmie proszę o przyjęcie informacji, pozostających w zakresie kompetencji Ministra Zdrowia.
Zarówno lekarze, jak i pozostali wykwalifikowani w swoich zawodach pracownicy medyczni posiadają wiedzę i umiejętności do udzielania pomocy medycznej w zakresie wykonywanych przez siebie zawodów. Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U z 2024 r., poz. 1287, z późn.zm.) lekarz ma obowiązek wykonywać zawód, zgodnie ze wskazaniami aktualnej wiedzy medycznej, dostępnymi mu metodami i środkami zapobiegania, rozpoznawania i leczenia chorób, zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz z należytą starannością. Natomiast zgodnie z art. 30 tej ustawy lekarz ma obowiązek udzielać pomocy lekarskiej w każdym przypadku, gdy zwłoka w jej udzieleniu mogłaby spowodować niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia. Tematyka dotycząca zasad komunikacji z pacjentem i zespołem terapeutycznym stanowi obowiązkowy program szkolenia w trakcie stażu podyplomowego lekarzy i lekarzy dentystów, a także w trakcie szkolenia specjalizacyjnego. Z kolei zasady etyki lekarskiej spisane w Kodeksie Etyki Lekarskiej zobowiązują lekarza do przestrzegania praw człowieka i dbania o godność zawodu lekarskiego. Powołaniem lekarza jest ochrona życia i zdrowia ludzkiego, zapobieganie chorobom, leczenie chorych według najlepszej wiedzy oraz niesienie ulgi w cierpieniu, niesienie chorym pomocy bez żadnych różnic, takich jak: rasa, religia, narodowość, poglądy polityczne, stan majątkowy i inne, mając na celu wyłącznie dobro chorych i okazując im należny szacunek. Każdy też lekarz posiadający specjalizację (w tym lekarz specjalista psychiatrii oraz położnictwa i ginekologii), czy też lekarz odbywający szkolenie specjalizacyjne po uzyskaniu pozytywnej opinii kierownika specjalizacji do podejmowania samodzielnych dyżurów, są przygotowani do udzielania świadczeń uchodźcom, o ile nastąpi zabezpieczenie likwidacji bariery językowej, umożliwiającej zebranie wywiadu medycznego, udzielenie pomocy medycznej oraz wydanie choremu stosownych zaleceń. Podstawową wiedzę i umiejętności zawodowe lekarz zdobywa w procesie kształcenia przed i podyplomowego. Zakres wiedzy i umiejętności zdobywanych w ramach szkolenia przeddyplomowego lekarzy obejmuje m.in. formy przemocy, modele wyjaśniające przemoc w rodzinie i przemoc w wybranych instytucjach, społeczne uwarunkowania różnych form przemocy oraz rolę lekarza w jej rozpoznawaniu; identyfikowanie czynników ryzyka wystąpienia przemocy, rozpoznawanie przemocy i odpowiednie reagowanie; zagadnienia dziecka maltretowanego i wykorzystywania seksualnego oraz zaburzeń zachowania – psychoz, uzależnień; rozpoznawanie stanów zagrażających życiu i wymagających

telefon: +48 22 250 01 46
adres email: kancelaria@mz.gov.pl
www.gov.pl/zdrowie

ul. Miodowa 15
00-952 Warszawa

natychmiastowej interwencji lekarskiej; znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentem oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem. Zatem w ramach studiów kształcących lekarzy i lekarzy dentystów tematyka dotycząca przemocy, kształtowania prawidłowej relacji lekarz-pacjent oraz identyfikowanie czynników przemocy wobec nie tylko dorosłych, ale także dzieci jest szeroko omawiana. Wiedzę tę lekarz rozszerza w drodze szkolenia specjalizacyjnego, doskonalenia zawodowego, e-learningowego lub samokształcenia.
W odniesieniu do ginekologii oczekuje się, że lekarz po ukończeniu szkolenia specjalizacyjnego w tym zakresie wykaże się znajomością m. in. rozpoznawania i postępowania leczniczego w przypadkach przemocy, zwłaszcza seksualnej.
Z kolei program specjalizacji w dziedzinie psychiatrii przewiduje szkolenie m.in. z zakresu zasad terapii i rehabilitacji zaburzeń psychicznych, zasad psychoterapii, samodzielnego rozwiązywania wszelkich problemów klinicznych (diagnostycznych, leczniczych, orzeczniczych), związanych z udzielaniem pomocy psychiatrycznej (poradnictwo, konsultacje, leczenie, rehabilitacja) chorym w różnych warunkach klinicznych i organizacyjnych.

z upoważnienia Ministra ZdrowiaZ wyrazami szacunku
Marek Kos
Podsekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/